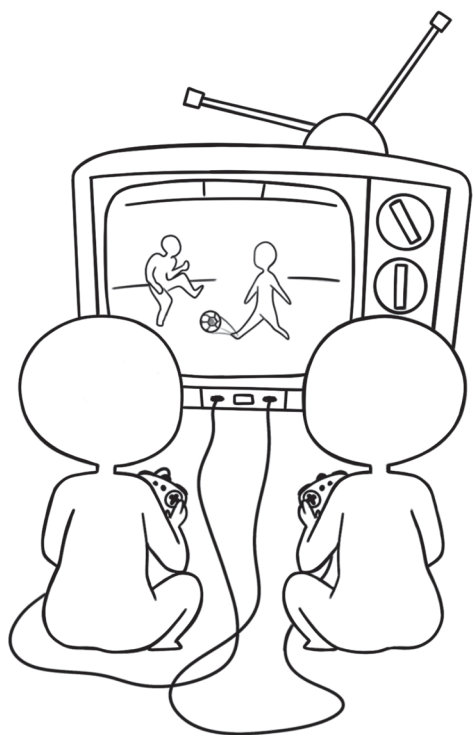

Андрій Мероник і Богдан Кушнір

БЕЗЗУБІЙ БІЗНЕС

[Купити книгу на сайті kniga.biz.ua >>>](http://kniga.biz.ua)

[Купити книгу на сайті kniga.biz.ua >>>](http://kniga.biz.ua)

ХТО МИ В БІСА ТАКІ

Жили-були два провінційні пацани. Обидва гарно вчилися у школі, їздили на олімпіади, іноді навіть здобували там якісь місця.

Знайомтеся.

Богдан – хлопець із маленького містечка на заході України. Усю юність грав у футбол, вишивав хрестиком, читав книжки та мріяв стати футболістом.

Андрій – уродженець такого самого районного центру, захоплювався історією, велосипедними мандрівками, математикою і мріяв стати програмістом.

Вгадаєте, що зараз об'єднає цих людей?

(Вдамо, наче вгадали.)

Саме так, правильно!

Стоматологія!

Як так сталося?

Що ж, розповімо.

Богдан вирішив, що краще продовжити справу батьків і стати стоматологом. Вступив у київський медичний виш, закінчив його й почав власну практику, орендуючи стоматологічне крісло десь у районі станції метро «Либідська».

Андрій став звичайним математиком-фінансистом в одній зі столичних компаній. Він жив за принципом «поки мене нічого не турбує – не роблю зайвих рухів». Та одного разу щось затурбувало, а якщо конкретніше – то зуб 😊.

За випадковим збігом першим стоматологом, до якого він звернувся, став пан Богдан – молодий спеціаліст, кілька днів як колишній студент-медик. Хлопці одразу впізнали один одного, бо перетиналися на олімпіадах. Зустрічати своїх далеко від дому завжди приємно.

Ця випадковість стала початком співпраці над побудовою «Kushnir Dental Office»... і лікування аж дев'яťох зубів Андрія, який востаннє відвідував стоматолога 15 років тому. Що із цього вийшло – читайте на сторінках нашої книжки. Ми проведемо вас від А до Я в питаннях створення власної стоматології: як із боку лікаря, так і з боку підприємця.

Вмощуйтеся зручніше, **розкривайте рот** – на вас чекає захоплива мандрівка світом «беззубого бізнесу»!

[Купити книгу на сайті kniga.biz.ua >>>](http://kniga.biz.ua)

[Купити книгу на сайті kniga.biz.ua >>>](http://kniga.biz.ua)

ЯК ЧИТАТИ ЦЮ КНИЖКУ?

Ми не дуже хотіли перетворювати цю книжку на нудний посібник зі створення стоматологій чи керування ними, тому глянути зміст і знайти конкретний розділ «Для довідки» – не вдасться. Натомість рекомендуємо такий підхід: прочитавши назву чергового розділу, спробуйте здогадатися, про що в ньому йдеться, і записати це у відповідному полі. Завершивши читання розділу, запишіть кількома словами, що корисного він вам дав. Це зможе перетворити книжку на концентрат корисної інформації. А коли буде потрібно щось пригадати, то не доведеться перечитувати весь текст, а знадобиться тільки глянути на ваші висновки.

Якщо ж у вас залишаться питання, можете просканувати QR-код, який приведе вас на спеціальну сторінку, де зможете поставити запитання авторам цієї книжки. Обіцяємо відповідати настільки швидко, наскільки це буде можливо.

Олівець, гадаю, ви вже знайшли. Якщо в комплекті не було олівця, значить, його вже хтось стирив, співчуваємо.

Що означають помітки «А» і «Б»?

Ні, це не варіанти відповіді.

А – означає, що розповідає Андрій. Здебільшого у таких уривках ітиметься про підприємницьку складову книжки: маркетинг, інвестиції, інфраструктурні питання і т. ін.

Б – розповіді Богдана про все, що має безпосередній стосунок до стоматології.

Здається, усе. Тож цікавого читання, й не гризить олівець!

[Купити книгу на сайті kniga.biz.ua >>>](http://kniga.biz.ua)

[Купити книгу на сайті kniga.biz.ua >>>](http://kniga.biz.ua)

ХТО ТАКИЙ УКРАЇНСЬКИЙ СТОМАТОЛОГ? (Б)

І з самого дитинства в мене було чітке уявлення про те, яким має бути український стоматолог. Адже моя бабуся – стоматологиня, дідусь – зубний технік, батько теж вирішив продовжувати династію зубних лікарів. Тож не сформувати власного враження про тодішніх стоматологів – складно.

Знаєте, раніше бувало, що ти, весь такий малий, приходиш до батьків на роботу й сидиш, чекаєш, поки вони заберуть тебе. Тож як дитина стоматолога я часто відвідував місцеву поліклініку, де працював батько. І якщо покопирсатись у спогадах, то перше, що спадає на гадку, – це запах. Ще ті старі радянські матеріали. Усі вони мали дуже специфічний запах (інколи навіть, здавалося, різкіший за дух нашатирного спирту). І запах цей був не тільки в кабінеті. Часто, щоб зрозуміти, що тато вдома, мені навіть не треба було його бачити. Це був запах советської медицини: безпощадної та безальтернативної. Убивця будь-яких компромісів.